

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2397/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.45.040/2025/2. számú végzésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A dr. Szepesházi Péter egyéni ügyvéd által képviselt indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában a Fővárosi Törvényszék 10.K.704.182/2023/3. számú ítélete, a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.225/2024/11. számú ítélete és a Kúria Kfv.45.040/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [3] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek a törvényszék által megállapított tényállása szerint az indítványozó határozott időtartamra létesített kormányzati szolgálati jogviszonyt az alperesi munkáltatóval. A kinevezés tartalmazta, hogy a szolgálati jogviszony időtartama 2015. szeptember 1-jétől a tartós külszolgálat idejéig tart. A külszolgálat várható befejezésének éveként a munkáltató a 2020. évet jelölte meg. A tartós külszolgálat alatt egyre súlyosbodó légúti tünetek jelentkeztek az indítványozónál. A megbetegedés miatt – a tartós külszolgálati állomáshely figyelembevételével – végzett foglalkozás-egészségügyi vizsgálat alapján 2017. november 22. napján kelt foglalkozás-egészségügyi vélemény azt állapította meg, hogy az indítványozó munkaköre ellátására (erősen légszennyezett állomáshelyen tartós külszolgálatra) nem alkalmas. Erre figyelemmel a munkáltató, az alapügy alperese, az indítványozó tartós külszolgálatát, s ezáltal kormányzati szolgálati jogviszonyát 2018. január 30. napjával megszüntette.
- [4] Az indítványozó az egészségkárosodás miatti kártérítés, valamint a teljesítményértékeléssel kapcsolatos sérelemdíj iránti igényével bírósághoz fordult. Keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest kártérítés és sérelemdíj

megfizetésére, mivel megbetegedése az alperes felróható magatartására vezethető vissza. Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék 10.K.704.182/2023/3. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítéletét – az indítványozó fellebbezése nyomán eljáró – másodfokú bíróság, a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.225/2024/11. számú ítéletével helybenhagyta. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kúria Kfv.45.040/2025/2. számú végzése megtagadta.

- [5] Az indítványozó – az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására kiegészített – alkotmányjogi panasa szerint a támadott bírói döntések alaptörvény-ellenesek. A kiegészített alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét állítja: a tényállás eljáró bíróságok általi okszerűtlen és iratellenes megállapítása, a bizonyítékok értékelése, az ellentmondásos szakértői vélemények elfogadása miatt, valamint azért, mert az eljáró bíróságok nem tettek megfelelően eleget indokolási kötelezettségüknek, illetve alaptörvény-ellenes jogértelmezéssel támasztották alá döntésüket. Az alkotmányjogi panasz hivatkozik továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog sérelmére is, mert a Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmét érdemi vizsgálat nélkül utasította el. Az alkotmányjogi panasz szerint kiszámíthatatlan volt a bírósági eljárás, s emiatt sérült az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése. A fentieken túlmenően az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény II. cikkében foglalt élethez és emberi méltósághoz fűződő jog, továbbá az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdései, illetve XXIV. cikk (1) és (2) bekezdései sérelmére is hivatkozik.
- [6] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [7] 2.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett kúriai végzéssel zárult ügyben felperes volt [Abtv. 27. § (2) bekezdés *a)* pont], s a perben a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.

- [8] 2.2. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben előterjesztett panaszában (a Kúria végzését az indítványozó perbeli jogi képviselője 2025. május 22-én töltötte le, az alkotmányjogi panaszt az indítványozó jogi képviselője 2025. július 18-án elektronikus úton terjesztette elő) a bírósági eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai végzést, valamint az első- és másodfokú ítéletet támadta.
- [9] 2.3. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pont], hogy a panaszos Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontjával összefüggésben következetes az Alkotmánybíróság gyakorlata a tekintetben, hogy alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének valószínűsítésére alapítható {3386/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [14]; 3550/2021. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [10]; 3138/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [10]}. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett jelen indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget.
- [10] Az indítványban hivatkozott jogbiztonság önmagában nem alapjog, az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás tilalma és a felkészülési idő hiánya esetén lehet alapítani {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]–[17], 3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]}. Az indítványozó alkotmányjogi panasa a fentiek szerint megjelölt egyik kivételes eset tekintetében sem tartalmaz indokolást. Erre figyelemmel megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozott.
- [11] 2.4. Az Abtv. 52. §-a kifejezetten rögzíti a határozott kérelem követelményét, amelynek részét képezi az indokolás előterjesztésének a kötelezettsége is [52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pont]: „[i]ndokolás hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség.” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pontja értelmében az indítvány akkor tartalmaz határozott kérelmet, ha bemutatja az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét és egyértelmű indokolást ad elő arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, illetve bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény felhívott szabályával. Az indítvány e követelménynek részben nem tesz eleget, mert nem tartalmaz alkotmányossági érvelést magában foglaló egyértelmű indokolást azt érintően, hogy miért tartja a támadott bírói döntést az Alaptörvény indítványban megjelölt egyes rendelkezéseibe

ütközőnek. Az Alaptörvény indítványban említett rendelkezései – II. cikk, XV. cikk (1)–(2) bekezdése, valamint XXIV. cikk (1)–(2) bekezdése – sérelmét anélkül állította, hogy a megjelölt alaptörvényi cikkek támadott bírói döntésekkel okozott sérelmének bekövetkezését külön-külön indokolta volna.

- [12] Az alkotmányjogi panasz az eljárást megelőző, „a perrel jóvátételt nem nyert egészségromlás folytán” hivatkozik az Alaptörvény II. cikke, illetve ennek kapcsán „az egészséghez és emberi méltósághoz való jog” sérelmére. Kifogásolja, hogy az eljáró bíróságok az indítványozó „állapotát az »általános környezeti ártalom« kategóriájába sorolták, figyelmen kívül hagyva a munkáltató felelősségét a szolgálati hely kiválasztásában és a szükséges védőintézkedések elmulasztása miatt.” Mivel az alkotmányjogi panasz szerint az indítványozó „egészségi állapotát nem a munkáltatói mulasztás kontextusában vizsgálták”, ez „sérti az Alaptörvény II. cikkét, különösen a testi integritás és emberi méltóság védelmére vonatkozó állami kötelezettségeket.” Az alkotmányjogi panasz tehát az egészségkárosodás miatti kártérítés, valamint a teljesítményértékeléssel kapcsolatos sérelemdíj megfizetésére irányuló jogvitában a követelés megállapításának vizsgálati módját véli az Alaptörvény II. cikkét sértőnek. Az indítvány azt azonban nem fejt ki, hogy az indítványozónak az alkotmányjogi panaszban hivatkozott emberi méltósághoz való joga miért sérül a kártérítés, illetve a sérelemdíj megfizetése tárgyában hozott bírói döntések által.
- [13] Az alkotmányjogi panasz hivatkozik továbbá arra, hogy a bírói döntések megsértették az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) bekezdéseit is. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata értelmében az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése alkalmazhatóságának feltétele, hogy a hátrányos megkülönböztetés valamely, a XV. cikk (2) bekezdésében nevesített védett tulajdonság alapján, és valamely alapjoggal összefüggésben történjen {lásd például: 12/2025. (X. 20.) AB határozat, Indokolás [23]; 5/2023. (VI. 6.) AB határozat, Indokolás [14]}. Jelen alkotmányjogi panasz azonban nem jelöli meg, hogy az állított hátrányos megkülönböztetés konkrétan mely alapjoggal összefüggésben, s az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében nevesített mely védett tulajdonság alapján valósult meg az indítványozó esetében.
- [14] Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének sérelme akkor állapítható meg, ha a jogi szabályozás az egymással összehasonlítható helyzetben lévő jogalanyok között anélkül tesz különbséget, hogy annak tárgyilagos mérlegelés szerinti észszerű indoka lenne, vagyis az önkényes {lásd például: 12/2025. (X. 20.) AB határozat, Indokolás [25]; 25/2024. (XII. 30.) AB határozat, Indokolás [80]}. Az indítvány az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésével kapcsolatban nem a jogegyenlőség, hanem az „egyenlő bánásmód követelménye” sérelmére hivatkozik. Állítja: „A magánmunkáltatókkal szemben az állami munkáltatók jogellenes előnyben részesítése megvalósult. Az állami munkavállalók magánmunkavállalók szembeni jogellenes előnyben részesítése megvalósult.” Az indítvány mindazonáltal nem jelöli meg, hogy a támadott bírói döntések konkrétan mely, egymással

összehasonlítható helyzetben lévő jogalanyok között tesznek különbséget, s az állítólagos különbségtétel miatt minősül az indítványozót illetően önkényes hátrányos megkülönböztetésnek.

- [15] Az alkotmányjogi panasz hivatkozik továbbá arra, hogy jogerős hatósági határozat – már a bírói döntések meghozatalát megelőzően – elismerte, hogy az indítványozó megbetegedése üzemi balesetnek minősül, s ehhez képest sérelmezi azt, hogy a támadott bírói döntések „a jogvita eldöntése szempontjából - lényeges hatósági megállapításokat nem vették figyelembe. Ezáltal a hatósági döntések deklaratív jellege formálissá vált, így a kártérítés iránti igény érvényesítése csorbát szenvedett.” Mindezzel összefüggésben az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot biztosító XXIV. cikk (1)–(2) bekezdései sérelmére hivatkozik. Az Alkotmánybíróság a 8/2020. (V. 13.) AB határozatban (Indokolás [36]–[42]), összefoglalta a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogról szóló általános gyakorlatát, amely szerint a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog (Alaptörvény XXIV. cikk) nem azonosítható a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés]. A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog (Alaptörvény XXIV. cikk) a jelen esetben nem áll összefüggésben az indítványra okot adó ügygel; a bíróságok nem hatósági határozat törvényességének bírósági felülvizsgálata tárgyában jártak el. Az alkotmányjogi összefüggés hiánya az alkotmányjogi panasz ezen eleme elbíráhatóságának akadálya {pl.: 3371/2018. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10]; [15]; 3410/2025. (XII. 10.) AB végzés, Indokolás [23]}.
- [16] A fentiekre figyelemmel nem felel meg az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjainak, mivel nem fejt ki – a konkrét ügyre vonatkoztatva, az Alkotmánybíróság által vizsgálható módon – az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét [II. cikk, XV. cikk (1)–(2) bekezdései, valamint XXIV. cikk (1)–(2) bekezdései tekintetében]; illetve azt, hogy a sérelmezett bírói döntés miatt ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Ezeket az alaptörvényi cikkeket az alkotmányjogi panasz mindössze felsorolja, és röviden utal rá, hogy a bennük foglalt alapvető jogok sérültek vagy nem érvényesültek, de nem ad elő a jelen alapügyre vonatkoztatott, az alaptörvény-ellenességet pontosan körülíró, alkotmányjogilag értékelhető – és így az Alkotmánybíróság által érdemben vizsgálható – érvelést. Minderre figyelemmel megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt határozott kérelem követelményének az Alaptörvény II. cikk, XV. cikk (1)–(2) bekezdései, valamint XXIV. cikk (1)–(2) bekezdései vonatkozásában nem tesz eleget, érdemben ezért nem volt vizsgálható.
- [17] 2.5. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az

egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {ld. pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

- [18] Az alkotmányjogi panasz szerint az alapügyben sérült az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes eljáráshoz való joga a tényállás eljáró bíróságok általi okszerűtlen és iratellenes megállapítása, valamint a bizonyítékok értékelése, az ellentmondásos szakértői vélemények elfogadása miatt. Továbbá hivatkozik arra, hogy az eljáró bíróságok „az önkényes mérlegelés tilalma” megsértésével nem tettek megfelelően eleget indokolási kötelezettségüknek („döntések alulindokolása”), illetve az indítványozó szerint alaptörvény-ellenes jogértelmezéssel támasztották alá döntésüket.
- [19] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését el kell ismernie {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3014/2022. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [27]}. A testület gyakorlata következetes abban, hogy „[a]z Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére van jogköre, a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára azonban már nem rendelkezik hatáskörrel” {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}. „Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [...]” {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [20] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított indítványi érvekkel szemben az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy a bíróságok jogkörébe tartozó – így nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó alkotmányossági – kérdésnek tekinti a tényállás megállapítását, valamint a felek által előterjesztett bizonyítékok bírói értékelését, a releváns jogszabályi rendelkezéseknek az ügyben való megfelelő értelmezését és alkalmazását. Tartalma szerint így az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz valójában a támadott bírói döntések felülbírálatára irányult. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint: „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelme tekintetében az indítványi kérelem tartalmát illetően arra a megállapításra jutott, hogy az indítvány valójában nem alkotmányossági problémát tárt fel, hanem az eljáró bíróság

jogértelmezését, a bírói jogalkalmazói tevékenység körébe tartozó törvényességi kérdéseket vitatott.

- [21] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése által garantált jogorvoslathoz való jog sérelmére is hivatkozik, mégpedig az indítványozó felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadó kúriai végzés kapcsán. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmét amiatt állította, mert a Kúria érdemben nem vizsgálta az indítványozó felülvizsgálati kérelmét. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében: „A jogorvoslathoz való jog – mint alapvető jog – így csak a rendes jogorvoslatra vonatkozik. Az Alkotmánybíróság álláspontja értelmében a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely nem hozható összefüggésbe az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével. Rendkívüli jogorvoslatra (felülvizsgálatra) senkinek sincs az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből levezethető alapjoga” {3002/2025. (I. 21.) AB határozat, Indokolás [34]; 3404/2025. (XII. 10.) AB végzés, Indokolás [37]}.
- [22] Figyelemmel a fentiekre, az alkotmányjogi panaszban foglalt érvek alapján nem állapítható meg, hogy a kártérítés megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita tárgyában hozott támadott bírói döntésekkel kapcsolatban az Abtv. 29. §-ában szereplő feltételek fennállnak.
- [23] Mivel a fent kifejtettek szerint az alkotmányjogi panasz részben nem tett eleget az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontjában, valamint 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjaiban írt feltételeknek, illetve a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételének, az Alkotmánybíróság azt az Abtv. 56. § (1)–3) bekezdései alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. április 14.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró